

A SZENTEK SZENTJÉBEN

(Igei referenciák: Ézs.6:1, Ez.1:26-28)

Ézsaiás látta az Urat, ahogy trónján ült fenn a magasban
A templomot palástja beborította, fölötte kérubok lengették szárnyaikat
Hangjuktól minden megremegett, és nagy füsttel a templom megtelt
Ő felkiáltott: Jaj nekem, hisz a Királyt láttam saját szememmel!
Ezékiel is látta az Urat, és hogy belsejében, mintha tűz égett volna,
Aranyszínű fényözön sugárzott belőle ragyogva
De a legfelsőbb helyre, ők nem mehettek be...

**Én bemehetek a Szentek Szentjébe, mert azt megnyitotta Jézus vére
Sátrának a rejtekébe, a szíved közepébe!
Én már bementem a Szentek Szentjébe, mert azt megnyitotta Jézus vére
Sátrának a rejtekébe, a szíved közepébe!**

A külső pitvarnál is tovább megyek, az aranyoltárnál a szentélyedben
A hétágú gyertyatartónál, ahol éjjel – nappal olajlámpások égnek
A frigyládát kárpit már nem választja el, kifolyt véred miatt szentjeid nem halnak meg,
Kik igazságban imádnak, szellemben tiszta szívvel.

Ref

*Ott vagyok bent a Szentek Szentjében, és már ott is maradok mindörökre
Sátrának a rejtekében, a szíved közepében.
Itt vagyok bent a Szentek Szentjében, és már itt is maradok mindörökre,*